

Van: Vlaams Minderhedencentrum vzw <noreply_nieuwsvrr@vmc.be>**Aan:** veerle.solia@amsab.be**Datum:** 05/29/2009 01:06 PM**Onderwerp:** VMC Nieuwsbrief Vreemdelingenrecht en IPR Nr. 11 // 29 mei 2009

<% id = request.QueryString("id") SQL2 = "Select * from TBL_VRR where id_VRR = " &id Set RS = MyConn.Execute(SQL2) %>
 Is deze Nieuwsbrief niet goed leesbaar [KLIK HIER](#)

www.vreemdelingenrecht.be Nieuwsbrief
 Vreemdelingenrecht en IPR

nr 11 // 29 mei 2009 <% response.write rs(1)% > // <% response.write rs(3)% >

1. Nieuwe beroepstermijn voor RvV

2. "Spreidingsplan" wordt uit de kast gehaald voor "oude" asielzoekers

3. Tijdstip beoordeling ontvankelijkheid regularisatieaanvraag niet altijd duidelijk

4. RvV verduidelijkt onderzoek ten gronde van een medische regularisatie

5. Dublin-overdracht aan Griekenland enkel indien voldoende schriftelijke garanties

6. Erkenning als staatloze mogelijk voor Palestijn met UNRWA-bescherming in land van herkomst

7. Publicaties

1. Nieuwe beroepstermijn voor RvV

De oude beroepstermijn van 15 dagen -die vorig jaar reeds vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof- wordt uitgebreid tot 30 dagen.

Twee wetten van 6 mei 2009 (B.S. 19-05-2009) voeren een aantal wijzigingen door aan de Vreemdelingenwet van 15-12-1980. Het gaat o.m. om een aantal belangrijke wijzigingen in de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Alle wijzigingen treden in werking op 29-05-2009.

1. Wijzigingen aan de procedure RvV:

- De beroepstermijn voor de RvV wordt eenvormig vastgelegd op 30 dagen. Voorheen bedroeg de beroepstermijn voor de RvV in asielzaken (art. 39/2 §1) 15 dagen, terwijl hij voor annulatieberoepen (art. 39/2 §2) 30 dagen bedroeg. Nu geldt voor elk beroep de termijn van 30 dagen (uitzondering: wanneer de vreemdeling opgesloten is of ter beschikking staat van de regering, blijft de beroepstermijn 15 dagen). De wet treedt in werking op 29 mei, en is onmiddellijk van toepassing op alle hangende en toekomstige beroepen ('hangende beroepen', d.w.z.: de termijnen die vervallen op 29 mei of later worden verlengd tot 30 dagen; termijnen die vervallen op 28 mei worden niet verlengd).
- De termijn om de schorsing van een verwijderingsmaatregel te vragen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (art. 39/82 §4) wordt van 24 uur uitgebreid naar 'binnen de 5 dagen na betekening van de beslissing, zonder dat dit minder dan 3 werkdagen mag bedragen'. De verwijdering moet wel 'imminent' zijn, d.w.z. dat betrokkene opgesloten zit met het oog op uitwijzing (**princiepsarresten RvSt 02-03-2005**).
- Een gedwongen verwijdering van vreemdelingen (art. 39/83) kan ten vroegste uitgevoerd worden '5 dagen na de betekening van deze maatregel, zonder dat dit minder dan 3 werkdagen mag bedragen'.

Deze 3 wijzigingen werden doorgevoerd n.a.v. het **vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof van 27-05-2008**. België had tot 30 juni 2009 de tijd om de wet aan te passen.

- Het verzoekschrift voor de RvV blijft zeer formeel. Het niet-vernemen van een aantal formaliteiten wordt niet langer bestraft met de nietigheid van het beroep, maar wel met het niet op de rol plaatsen van het verzoekschrift. Het gaat o.m. om het niet-ondertekenen van het verzoekschrift en het niet-inventariseren van de stukken. Verzoeker wordt hiervan per brief verwittigd en krijgt 8 dagen de tijd om het verzoekschrift te regulariseren (art. 39/69).

2. Andere wijzigingen

- De leden van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen (en hun plaatsvervangers) moeten niet langer de Belgische nationaliteit bezitten.
- Om de achterstand weg te werken worden tijdelijk 2 extra rechters voor de RvV aangesteld.
- Een aantal tekstuele correcties worden doorgevoerd, o.a. in art. 9bis waar foutief vermeld stond dat vreemdelingen die een toelaatbaar cassatieberoep ingesteld hebben, vrijgesteld zijn van de verplichting een identiteitsdocument voor te leggen, en dit 'tot het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard'. Uiteraard moet dit zijn 'tot een verwerpingsarrest is uitgesproken'.

Bericht van Foyer

[^TOP](#)

2. "Spreidingsplan" wordt uit de kast gehaald voor "oude" asielzoekers

Minister Arena heeft beslist om het spreidingsplan terug te activeren voor 'oude' asioldossiers. Asielzoekers die hun asielaanvraag indienden vóór 1 juni 2007 en die nog steeds in de materiële opvang verblijven, zullen toegewezen worden aan een OCMW.

Minister Arena heeft beslist om het spreidingsplan terug te activeren voor 'oude' asioldossiers. Asielzoekers die hun asielaanvraag indienden vóór 1 juni 2007 en die nog steeds in de materiële opvang verblijven, zullen toegewezen

worden aan een OCMW (code 207 OCMW). Het toegewezen OCMW zal instaan voor financiële steun en andere begeleiding.

Het gaat naar schatting om 2.600 'oude' asioldossiers. De vrijgekomen opvangplaatsen zijn dan beschikbaar voor nieuwe asielzoekers. Mensen krijgen 2 maanden de tijd om huisvesting te zoeken. Er zullen dus pas binnen enkele maanden werkelijk vrije opvangplaatsen zijn.

De toewijzing van 'oude' asielzoekers aan de OCMW's gebeurt via het (oude) spreidingsplan. Asielzoekers worden 'harmonieus verdeeld' over de verschillende Belgische gemeenten (art. 54 Vw). Het OCMW krijgt de verleende steun volledig terugbetaald wanneer de asielzoeker effectief gehuisvest wordt op het grondgebied van de gemeente (of wanneer het OCMW kan aantonen dat een behoorlijke huisvesting op het grondgebied werd voorgesteld maar dat deze door de asielzoeker werd geweigerd).

De overbezetting van het opvangnetwerk voor asielzoekers is een structureel probleem van ondercapaciteit: er zijn niet genoeg plaatsen voor iedereen die volgens de Opvangwet recht heeft op een opvangplaats.

Als oplossing worden nu bepaalde categorieën van bewoners uit de centra verwijderd:

- Eerst ging het om asielzoekers met een lange en nog steeds hangende asielprocedure (5j/4j indien schoolgaande kinderen, RvSt inbegrepen), richtlijn 21-11-2008.
- Nu wordt het criterium uitgebreid tot asielzoekers die asiel aangevraagd hebben vóór 01-06-2007 en waarvan de procedure nog steeds hangend is (RvSt inbegrepen), richtlijnen 19-05-2009.
- Op de ministerraad van 8 mei 2009 werd ook beslist geen gezinnen met minderjarige kinderen die illegaal in het land verblijven meer op te vangen

Daarnaast worden de 850 tijdelijke opvangplaatsen voor 6 maanden verlengd.

Het toewijzen van opvanggerechtigde categorieën aan de OCMW's kan geen goede oplossing zijn. De enige duurzame oplossing is het voorzien van voldoende opvangplaatsen (de voorziene 850 tijdelijke bijkomende plaatsen volstaan niet). En uiteraard ook: zorgen voor een voldoende doorstroming in de centra: het principe van behoorlijk bestuur dat aan ieder een beslissing binnen een redelijke termijn garandeert.

Instructie dd. 19 mei 2009 betreffende het spreidingsplan.

Bericht van Foyer.

^TOP

3. Tijdstip beoordeling ontvankelijkheid regularisatieaanvraag niet altijd duidelijk

Welk moment wordt in aanmerking genomen om de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag te beoordelen: het moment van indiening van de aanvraag, of het moment van de beslissing van DVZ? De rechtspraak is niet eenduidig...

Uit een recent arrest van de RVV (nr. 26.554) blijkt dat de ontvankelijkheid van een medische regularisatieaanvraag (art. 9ter Vw) soms beoordeeld wordt op het ogenblik dat de aanvraag ingediend werd, en niet op het moment van de beslissing van de DVZ. Ook in een andere beslissing betreffende een gewone regularisatieaanvraag (art. 9bis Vw) oordeelde de RVV in dezelfde zin (nr. 22.326). Daarmee wijkt de RVV af van de meerderheidsrechtspraak. Het is dus niet altijd duidelijk op welk ogenblik in de tijd de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag beoordeeld wordt.

De ontvankelijkheidsvraag betreft o.m. het al dan niet voorleggen van een identiteitsdocument.

In principe moeten aanvragers van een medische of gewone regularisatie een identiteitsdocument voorleggen.

Voor sommige categorieën vreemdelingen geldt een vrijstelling van deze ontvankelijkheidsvoorwaarde:

- Een vreemdeling die bij het indienen van de aanvraag nog een asielprocedure of -beroep heeft lopen is in principe vrijgesteld van de verplichting een identiteitsdocument voor te leggen. De vrijstelling geldt zolang de asielaanvraag nog in behandeling is bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), er een lopend beroep is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), een oud annulatieberoep bij de Raad van State of wanneer er een toelaatbaar cassatieberoep hangende is bij de Raad van State (tot de verwerping van het beroep).
- Ook wie de onmogelijkheid kan aantonen om het vereiste identiteitsdocument voor te leggen, is vrijgesteld van deze voorwaarde.

Volgens een meerderheidsstandpunt in de rechtspraak wordt de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag door de DVZ beoordeeld op het moment van de ontvankelijkheidsbeslissing, niet op het ogenblik dat de aanvraag werd ingediend

(zie L. DENYS, "Van artikel 9, lid 1, 2 en 3 Vw. naar artikelen 9, lid 1 en 2, 9bis en 9 ter Vw.", T.Vreemd. 2007, 171; R.v.St., nr. 131.830 van 27 mei 2004, R.D.E. 2004, 408; nr. 160.153 van 15 juni 2006, T.Vreemd., 2007, 109, noot L. Denys, "Over enkele heikele punten inzake artikel 9, derde lid, Vreemdelingenwet"; nr. 167.870 van 15 februari 2007. Voordien was de rechtspraak in de andere zin gevestigd: nr. 118.361 van 15 april 2003, R.D.E. 2003, 201; nr. 130.046 van 1 april 2004; nr. 131.962 van 1 juni 2004, T.Vreemd. 2004, 347).

Dat betekent dat, wanneer de DVZ pas een beslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag nadat de asielprocedure definitief werd afgesloten, er toch een identiteitsdocument voorgelegd moet worden. Zoniet wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

In de hier besproken arresten wijkt de RVV af van de meerderheidsrechtspraak: de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag moet door DVZ beoordeeld worden op het moment van de aanvraag. Wanneer de asielprocedure dus nog loopt op het moment van de aanvraag, maar definitief werd afgewezen op het moment van de beslissing van de DVZ, wordt de aanvraag toch ontvankelijk verklaard.

Het valt af te wachten of dit standpunt in de toekomst bijgetreden wordt, dan wel of het blijft bij minderheidsrechtspraak.

RVV 28 april 2009, nr. 26.554

RVV 29 januari 2009, nr. 22.326

Bericht van het Vlaams Minderhedencentrum

^TOP

4. RvV verduidelijkt onderzoek ten gronde van een medische regularisatie

Tijdens het onderzoek ten gronde van een medische regularisatieaanvraag (9ter Vw) mag DVZ geen identiteitsdocumenten (meer) eisen om de herkomst en/of nationaliteit van de aanvrager te bewijzen. Dit behoort tot het ontvankelijkheidsonderzoek.

Tijdens het onderzoek ten gronde van een medische regularisatieaanvraag (9ter Vw) mag DVZ geen identiteitsdocumenten (meer) eisen om de herkomst en/of nationaliteit van de aanvrager te bewijzen. In die fase moet de DVZ wel onderzoeken of de medische situatie van de aanvrager aanleiding kan geven tot een machtiging tot verblijf. Hiervoor moet de DVZ verplicht een advies vragen aan een ambtenaar-geneesheer.

Om een ontvankelijke aanvraag 9ter Vw in te dienen, moet de aanvrager in principe een identiteitsdocument voorleggen (voor de uitzonderingen hierop, zie vorig bericht; + naast het identiteitsbewijs gelden ook nog andere ontvankelijkheidsvoorwaarden). Tijdens het onderzoek ten gronde, nadat de aanvraag ontvankelijk werd verklaard, kan DVZ echter geen identiteitsdocumenten (meer) eisen. Dat benadrukt de RvV in zijn arrest nr. 26.554.

- In casu had de DVZ een aanvraag 9ter Vw ontvankelijk verklaard zonder dat de aanvrager zijn identiteit bewezen had omdat de aanvrager nog een lopende asielpprocedure had. Tijdens het onderzoek ten gronde (de asielpprocedure was intussen definitief afgesloten) greep de DVZ echter de afwezigheid van identiteitsdocumenten aan om de aanvraag alsnog ongegrond te verklaren. De asiellinstanties hadden twijfels bij de nationaliteit van de aanvrager. Zolang de aanvrager geen identiteitsbewijzen aanbracht die duidelijkheid gaven over zijn nationaliteit/herkomst, kon de DVZ geen onderzoek voeren naar de (medische) behandelingsmogelijkheden in het herkomstland, aldus de DVZ. Die redenering veegt de RvV van tafel: DVZ motiveert haar beslissing niet op pertinente wijze wanneer het enerzijds zegt dat de aanvrager tijdens de ontvankelijkheidsfase vrijgesteld is van de verplichting identiteitsdocumenten over te maken, en anderzijds hierop terugkomt tijdens het onderzoek ten gronde. Tijdens de gegrondheidsfase mag de DVZ dus geen identiteitsdocumenten (meer) eisen.
- Bijkomend merkt de RvV op dat nergens in art. 9ter Vw wordt geëist dat de aanvrager zijn 'herkomst' bewijst, enkel zijn identiteit.

Tijdens het onderzoek ten gronde moet DVZ nagaan of de medische aandoening aanleiding kan geven tot een machtiging tot verblijf. Hiervoor moet de DVZ verplicht een advies vragen aan een ambtenaar-geneesheer. Dat volgt uit art. 9ter Vw en de memorie van toelichting. In casu had DVZ de aanvraag ongegrond verklaard zonder een beroep te doen op een ambtenaar-geneesheer. Dat is onwettig.

Noot van het VMC

Op het moment dat DVZ zijn beslissing nam in bovenstaand dossier (januari 2009), waren er geen ambtenaar-geneesheren in dienst. In **april 2009** verklaarde minister Turtelboom in het parlement dat er zes vacatures zijn voor ambtenaar-geneesheren, waarvan er al twee ingevuld zouden zijn. De **vacatures** worden via Selor en het Ministerie van Landsverdediging bekend gemaakt. Omdat het in de praktijk niet evident is om geneesheren bereid te vinden om het statuut van ambtenaar aan te nemen, keurde de Kamer eind april een **wetsvoorstel** goed dat de minister of zijn gemachtigde toelaat om naast de ambtenaar-geneesheren, ook gewone (= niet-ambtenaren) geneesheren aan te duiden die medisch advies kunnen verlenen in de zin van art. 9ter Vw. Op 30 april 2009 keurde de Ministerraad de **lijst met medisch deskundigen** goed. Sommige specialisaties (bv. psychiaters) zijn echter nog niet ingevuld.

RvV 28 april 2009, nr. 26.554

Bericht van het Vlaams Minderhedencentrum

^TOP

5. Dublin-overdracht aan Griekenland enkel indien voldoende schriftelijke garanties

Een asielzoeker kan enkel overgedragen worden aan Griekenland indien er schriftelijke garanties zijn tot effectieve toegang tot de asielpprocedure en adequate opvang. Bovendien moeten deze garanties corresponderen met de werkelijkheid.

1. Geen schriftelijke garanties

Op 10 april 2009 heeft de RvV 2 arresten gevelde in uiterst dringende noodzakelijkheid betreffende de overdracht van asielzoekers naar Griekenland op basis van de Dublin II Verordening. In beide zaken ging het om een overnameverzoek gericht aan Griekenland waarop niet gereageerd werd. België hanteerde daarop de 'impliciete akkoord'-regel en deelde Griekenland mee dat dit land verantwoordelijk was voor de asielaanvraag. Hierop trok verzoeker naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met enkele documenten die de problematische situatie met betrekking tot de toegang tot de asielpprocedure aantoonen. De RvV oordeelde dat het zorgvuldigheidsbeginsel met de voeten werd getreden door verzoeker over te dragen aan Griekenland zonder dat er schriftelijke garanties werden verleend tot effectieve toegang tot de asielpprocedure. In beide zaken werd de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen.

Arrest RvV 10 april 2009, nr. 25.960

Arrest RvV 10 april 2009, nr. 25.959

2. Schriftelijke garanties niet corresponderend met de werkelijkheid

In een arrest heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) beslist dat de schriftelijke garanties die een asielzoeker had verkregen voor een overdracht aan Griekenland in het kader van de Dublin II Verordening, niet voldoende zijn.

Verzoeker zou in het kader van de Dublin II Verordening overgedragen worden aan Griekenland, dat schriftelijke garanties geboden had tot effectieve toegang tot de asielpprocedure en adequate opvang. Verzoeker stuurde echter

een faxbericht aan Dienst Vreemdelingenzaken waarin werd verduidelijkt dat de schriftelijke garanties geboden door Griekenland niet corresponderen met de situatie ter plaatste. Hij verwees hierbij naar eerdere berichtgeving (zie [nieuwsbrief 2008 / 12](#)) waarin gesteld werd dat de Immigratiedienst te Athene de deuren had gesloten en gestopt was met de verwerking van asielaanvragen. De RVV oordeelde dat de motiveringsplicht geschonden was doordat de DVZ had nagelaten om rekening te houden met deze informatie in haar beslissing. De beslissing werd vernietigd.

Arrest RVV 30 april 2009, nr. 26.835

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen.

[^TOP](#)

6. Erkenning als staatloze mogelijk voor Palestijn met UNRWA-bescherming in land van herkomst

Een Palestijn afkomstig uit Libanon, die aldaar bescherming en bijstand van de UNRWA genoot, kan toch een erkenning als staatloze verkrijgen in België. Dat heeft het Hof van Cassatie beslist.

Om als staatloze te worden erkend, moet een vreemdeling aantonen over geen enkele nationaliteit te beschikken. Bovendien mag betrokkene zich niet bevinden in één van de uitsluitingssituaties voorzien in het Verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de Status van Staatlozen.

Eén van die uitsluitingsgronden betreft een staatloze die 'thans' bescherming of bijstand geniet van een instantie van de Verenigde Naties (met uitzondering van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen), zolang dat beschermings- of bijstandsstatuut van kracht is. In dergelijk geval kan betrokkene dus geen erkenning als staatloze bekomen.

Deze bepaling doelt vooral op personen van Palestijnse origine die bescherming of bijstand genieten vanwege een specifiek voor deze groep opgerichte organisatie binnen de Verenigde Naties, namelijk het United Nations Relief and Works Agency (UNRWA).

Een recent arrest van het Hof van Cassatie verduidelijkt de interpretatie van deze uitsluitingsgrond.

In de betrokken zaak vroeg een Palestijn, afkomstig uit Libanon, die aldaar bescherming en bijstand van de UNRWA genoot, om een erkenning als staatloze.

Het Brusselse Hof van Beroep oordeelde dat betrokkene geen nationaliteit bezat, maar weigerde toch de erkenning als staatloze. De reden van de uitsluiting was dat betrokkene bescherming en bijstand van de UNRWA genoot.

Het Hof had geen oren naar het argument dat die UNRWA-bescherming in België nooit van toepassing kan zijn aangezien dit beschermingsstatuut door de UNRWA alleen kan worden verstrekt in bepaalde delen van het Midden-Oosten (Syrië, Jordanië, Libanon, de Gazastrook en de door Israël bezette gebieden op de westelijke Jordaanoever). Volgens het Hof verblijft de Palestijn louter tijdelijk in België (als student) en zal hij bij zijn terugkeer in Libanon opnieuw de UNRWA-bescherming genieten.

Het Hof van Cassatie volgt deze stelling niet. Het arrest stelt dat de Palestijn geen bescherming en bijstand van de UNRWA meer geniet, zodra betrokkene de zone in het Midden-Oosten waar de UNRWA haar opdracht uitvoert, heeft verlaten. Het feit dat betrokkene enkel tijdelijk verblijft in een staat die niet tot de opdrachtzone van de UNRWA behoort, verandert daar niks aan.

Hof van Cassatie 22 januari 2009, arrest nr. C.06.0427.F

Bericht van de Integratiedienst Stad Gent.

[^TOP](#)

7. Publicaties

Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht (2009/1)

Het Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht stelt het eerste nummer van 2009 voor, met daarin onder meer:

- De Belgische asielprocedure voldoet niet aan de Europese beginselen van de hoorplicht en het inzagerecht
- Een rechtspraakoverzicht over de annulatiebevoegdheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met een overzicht van de middelen die verzoekers het meeste aanvoeren
- Beschermt het Staatlozenverdrag ook 'vrijwillige' staatloosheid? Een belangrijk arrest van het Hof van Cassatie: dat een vreemdeling niet geprobeerd heeft zijn nationaliteit te herkrijgen, kan geen reden zijn om hem de hoedanigheid van staatloze te weigeren.

Het Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht is een juridisch-wetenschappelijk kwartaaltijdschrift.

Bekijk de volledige inhoudstafel

Bericht van het Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Vlaams Minderhedencentrum vzw

www.vmc.be
Aromagebouw
Vooruitgangstraat 323 bus 1 1030 BRUSSEL
T 02-205 00 50

www.vreemdelingenrecht.be

Juridische Helpdesk Vreemdelingen-, Asiel- en Internationaal
Privaatrecht
telefonisch advies 02-205 00 55
elke werkdag 9u-12u30, behalve woensdag 13u30-17u

F 02-205 00 60
Met de steun van het Europees Vluchtelingenfonds

Internationaal Privaatrecht niet op dinsdag en donderdag

Archief

Gratis abonneren

Uitschrijven

Gebruikersovereenkomst

Print deze nieuwsbrief